

Mirosław Lalak

"Polifonia, dialogiczność i dialektyka. Bachtinowska teoria powieści", Henryk Markiewicz, "Pamiętnik Literacki" z.2 (1985) : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 29/2 (100), 308

1986

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

MAŁGOWSKA Hanna Maria: Formy narracyjne piśmiennictwa polskiej diaspory w Rosji. "Slavia Orientalis" 1984 nr 1 s. 63-80.

Autorka zajmuje się powieściopisarstwem "podróżniczym" oraz literaturą pamiętnikarską. Omawia konkretne utwory umieszczając je w trzech grupach opatrzonych podtytułami: 1) Popularyzacja przez przygodę ("W pustyni i w puszczy" Sienkiewicza, "Ol-Soni-Kisań" i "Jang-hun-tsy" Sieroszewskiego, oraz "Wędrowną wyspą" Umińskiego); 2) Rozwój dydaktyki ("Znojny chleb" Umińskiego i "Listy z Brazylii" Dygasińskiego); 3) Romanse fabularne (na przykładzie "Szkieł" A. Szymańskiego autorka stara się przeanalizować rozwój polskiego romansu fabularnego - w porównaniu z europejskim).

BP/100/51

E.P.

MARKIEWICZ Henryk: Polifonia, dialogiczność i dialektyka. Bachtinowska teoria powieści. "Pamiętnik Literacki" 1985 z. 2 s. 83-98.

Artykuł jest rekonstrukcją i analizą całokształtu Bachtinowskich poglądów na teorię i historię powieści. W konkluzjach stwierdzono, że omawiana teoria wzbogacała się z biegiem czasu o coraz to nowe elementy, że jest ona gloryfikacją powieściowego gatunku "i programem literackim, nadto zaś - zawołowanym credo filozoficznym".

BP/100/52

M.L.